

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L
84:1 - 126**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2476

Käraste.

Tack för dina brev! Gute blev jag ledsen på dig. Du är ju bara söt, jag vet, att det är svårt för dig att veta var du skall gå så du och julle, och jag ville glatt mig åt liksom du, att på sitta och låna samman i mig och tronad. Men då prästen bad, att få fara bort och vila, kunde jag inte neka. Han höver det ägnatkärsligen, och naturligt måste jag säga till mig själva, att du hade inte kunnat stå ut med henne, sådär han nu är. Han är övertrött, han är verkligen djupt bedrövad, och han är i de svåra åren. Han är mycket hysterisk och tillbringad i sin sorg. Det blir nog bra, bara han får komma till sin agiter. ur 14 dagar eller tre veckor. Sedan får han ^{och jag} fram och slaktar, tvättar och bakar och så happens jag, att de vill komma hit några veckor. Jag har nog tänkt på, att vi kunde ha varit tillsammans, men jag vill inte fara till en stor stad nu genast och inte till något sanatorium. Det Gerda och jag äro tillsammans i jell är det bästa. Det var min ursprungliga plan att dröja någon tid på Tisthög, som nu går i verkställighet.

Det har varit så omöjligt att telefona, jag har försökt flera gånger, men till Göteborg är det alltid gen svårer eller också är det "60 samtal beställda förut," och det kan man ju inte vänta på. Men nu skall jag tala om litet hur dagarna ha gått. De äro långa och mycket upptagna.

På måndag reste först sjuksköterskan, som vi vara så nöjda med hela tiden. Det blev ritat efter en så märklig minniska. Sedan för Gerda, prästen L. och jag upp till Lunde för att ta ut klädningsstygg och läsa ny hos fru Lunde. Gute åt mig för jag hade varit nog förtänksam att beställa hos Lundens två klädnings, samt katten åt Gerda och mig på Rompaniet. Jag hade

vara beställt hur det skulle vara, de skulle inte göra
något, förnu jag telegraferade, men det telegrammet lät
ju inte nästa på sig. Vidare häpta jag kaffet i
Linné till julebrunna och alla hustrur här på gården,
till Ellen A. Helenor, Klara hustrur blev tända på
svarta tyger. Så talade jag med begravningscentra-
lören. beställde Rådhus och uppställningar, printa
blommor, lämnade parklin och nyckelsticket, som de
kan tänka sig. - Det var 20% Rullt hela den där da-
gen, så att jag var som förstuvad, men det fick jag
ett gäs. Sker just här jag alla dagar, många vack-
ra skrivelser, nästan alla skrivna brev, det är köp
på kort eller telegram.

På tisdagen stod jag mest i telefon hela dagen och
bjöd på begravningsmiddag på söndag, gjorde upp
en sångare, beställde mat, pastajer, ordnade med
kyrkan, Fru och fru Ellen varo i Linné och pro-
vade, Ellenita var vid gravarna och i skogen och tog
hem gruvor. Från Gardija skulle jag på låna
skivor till långa bord, nitver och kruvar. Vid dag
upp i flygeln, för vi nota inte vilka ståtningar som
amma komma. Linnéverka ha vi ritade här,
som nytt åt julebrunna. Gerda och jag gjorde om-
kring och göva tyger till gruvorna. Det var 14 st.
som fick. Janne skall komma på fredag och
ha med sig Rumpet, vinn och värre Krussar från
Falun. Sitt skulle telefoneras om och ställas med.

Jag är arbetade jag med en del affärsbrev, som
måste bearbetas på förmiddagen. Gerda och fru Ellen
varo harka och provade. Chäleri kom på Rausolav
vint, så bjöd vi på att ordnade med stöpsat-
ner vid bordet. Blår skall efter begravnin-
gen bli stor middag på herrskapet, värre
närmaste bandgrannar och mina underlydande.
Det blir nog en brosig samling. Ett hästko-

vard i salungen och ett i ^{salen} förmak.

Mamma ligger kvar på sitt rum. Hon är nu
kammars till sin i sin kista. Hon är vacker, som
jag tror alla gamla blir. Däden blår deen,
färggrar deen, fräntager deen ärrens svag-
heter och bristen. Alla, som kunnat mamma från
äldre deen skina och berömma henne, och det
är tyvärr att kunnat, att intet art är över-
drivet. Det fanns ingenting i hela hennes liv, som
hon behövde blygga över eller söka dölja. Är det inte
märkvärdigt? Hon hade gott förstånd, men inga
intellektuella intressen utom i vad det rörde mig,
när det för att uttrycka sig, men hon hade den sto-
ra naturliga pliktanslutan. Hon ville aldrig göra
något annat än det, som var riktigt. Det är
naturligtvis sådana de människor är, som
håller världen samman. — Kännedomen på
Kolla, som har kunnat, du vet, drömde deen
morgonen mamma dag, att en liten flicka kom
och berättade för honom, att sin lagertid var
död. Hon blev mycket upprörd, och han te-
kfanerade så vackert till mig härnäst.

Hon kom into kamma på begravningen, men
hon ville kamma endast och se henne och
säga farväl. Gamla Maja Råd, när 80 åri-
ga sannerstän, vill inte heller kamma till
gravvält, utan var här idag. Du vet, att man-
na har sina mesta värmer bland dessa, som
närst jungfrur hos henne färs i världen.

I dag dröas det, att vi ha börjat flytta in
mattbordens flyttat på möbler och togit bort över-
drag. Vi måste också ordna med skjutor och
släddar. Jag tänker mig, att vi skulle ha på
söndagens morgon, vi skulle kunna och gramma
och lägga lacket på kistan med en bän och en psalm.

Sedan resa vi till Ryttaren och övervara gudstjän-
sten, därpå blir begravnings ämbet i kyrkan
och så följa begravningsgästerna med hit, äta
middag, därpå blir allt sent. Fru Gungolf
vänta vi Ellen, Daniel och ~~från~~ barn vidare
kommer Janne och så inget mer. Det är ändå
7 gäster med Gerd, och per Ran jag inte hyra -
minns gullar, markbror och master hade jag
lynt, men de ha sagt nej.

Vädret har nu blivit litet mildare, bara
5° kallt och utvändigt vackert är det
här med nötskuggda träd och rinfrost.
Finge det vara nu ändå till söndagen vare
det mycket högtidligt.

Vi ha, som du hatar, så mycket att ställa
med, att jag tycker nästan, att det är opas-
sande, i ett sorgehus, men så här var det
ordnat när pappa dog, och jag tycker man
må vilja ha det så. Det blir ju bara in-
kelt, men vintern och lägst gör, att det
blir mycket besvärligt.

I dag har det hänt, att hustrun till Fryk,
som ägde Märbacka har dött genom någon
begravnings olycksbändelse, som lär ha druckit
karbolsyra av misstag. Man har ju också
dött av en olycksbändelse som man säga, men
detta blev sent på en timme, det var vint
mycket hemskt.

Det var så snällt, då du sade, att du hade
det bättre än många andra. Här du, det har
du visat, och många nämner, och vilja göra
allt gott för dig. Det blir kanske bättre än
ni nu kunna tänka. Jag tänker inte
längre än till söndagen, bara hålla ut till dess,
och göra det nödvändigt, tänka på allting och vilja
allt i rätt ordning -

min kär, älskade vän,
Din Selma